પ્રવચન-૬, વચનામૃત-૪૭ થી ૫૦

(વચનામૃત) ૪૭ બોલ ફરીને (લઈએ છીએ). **'ત્રિકાળી ધ્રુવ દ્રવ્ય કદી બંધાયું નથી.'** શું કહે છે ? પ્રભુ ! આ આત્મા છે અંદર એ વસ્તુ છે, વસ્તુ. વસ્તુ એને કહીએ કે જેમાં અનંત અનંત ગુણ વસેલા છે, રહેલાં છે. એવો આત્મા ભગવાન સર્વજ્ઞ જિનેશ્વરદેવે કહ્યો છે, જોયો છે - એ જીવ ધ્રુવ (છે), ત્રિકાળી ધ્રુવ છે. એ ધ્રુવ દ્રવ્ય કદી બંધાયું નથી. આકરી વાત છે, પ્રભુ ! પર્યાયમાં બંધન અને પર્યાયમાં મુક્તિ દેખાય છે. પર્યાય એટલે શું ? અવસ્થા. વસ્તુ એટલે શું ? ત્રિકાળ રહેનારું તત્ત્વ, એ ત્રિકાળી રહેલું તત્ત્વ કદી બંધાયું નથી. આહા..હા..! છે ?

'મુક્ત છે કે બંધાયેલું છે તે વ્યવહારનયથી છે,....' ઝીણી વાત છે, પ્રભુ ! અનંત કાળથી સત્યને સાંભળ્યું નથી. આ દેહમાં ભગવાન બિરાજે છે. ચૈતન્ય દ્રવ્ય તરીકે વસ્તુ છે વસ્તુ. એ વસ્તુ છે દ્રવ્ય તરીકે તત્ત્વ તરીકે, એ પોતે બંધાયેલ નથી તેમ જ મુક્ત નથી. વસ્તુ તો બંધ અને મુક્તની પર્યાયથી રહિત છે અંદર. આહા...! આવી વાત !

પ્રભુ ! તારી મોટપનો પાર નથી. તું અંદરમાં એક સમયની અવસ્થાને જોયા વિના ત્રિકાળીને જો તો એ ત્રિકાળી ચીજ તો બંધાયેલ કે મુક્ત છે નહિ. બંધાયેલ કે મુક્તપણું એ તો એક સમયની પર્યાયમાં વર્તમાન વ્યવહારનયનો ઉપચારિત વિષય છે. આહા..! આવી વાત છે, પ્રભુ ! આ તત્ત્વ અંતરમાં (મોજૂદ છે), અનંતકાળમાં એક સેકંડ માત્ર પણ એ તત્ત્વ શું છે અંદર? તેના ઉપર લક્ષ અને તેના ઉપર ધ્યાન બી ગયું નથી. બહારની પ્રવૃત્તિમાં રોકાઈને પોતે શું ચીજ છે ? તેની એણે સંભાળ કરી નથી. એ અહીં કહે છે.

આ બેનનાં વચન છે ! બેનને નવ ભવનું જ્ઞાન છે. અસંખ્ય અબજ વર્ષનું જાતિસ્મરણ (જ્ઞાન) પૂર્વભવનું છે. ઝીણી વાત છે, બાપા ! ભગવાન બીરાજે છે સીમંધર પરમાત્મા. ત્યાં

હતાં ત્યાંથી આવ્યાં છે અને અંદરમાં અનુભવ થઈને રાગથી ભિન્ન પડી ચૈતન્યનું ચોસલું, નાળિયેરમાં ગોળો જેમ ગડ-ગડ છૂટો પડે, એમ સમ્યગ્દર્શન થતાં, ધર્મની પહેલી દશા થતાં રાગથી અને શરીરથી ભગવાન-ગોળો જુદો દેખાય ! આ..હા..હા..! આકરી વાત છે, પ્રભુ !

તારી પ્રભુતાથી ભરેલું જે તત્ત્વ છે, વસ્તુ જેને કહીએ, તે બંધાણી અને મુક્તિ એ તો પર્યાયમાં - અવસ્થામાં છે. વસ્તુ ત્રિકાળ નિરાવરણ છે. આહા..હા..! આ વાત શી રીતે બેસે ? બહારની પ્રવૃત્તિમાં ગળા બહાર ડૂબી ગયો (છે) ! એમાં આ તત્ત્વ અંદર (કેવી રીતે બેસે) ?

બંધાયેલું કે મૂકાયેલું એ વ્યવહારનયથી છે, તે તો પર્યાય છે. તે તો દ્રવ્યની વર્તમાન દશા છે. પણ ત્રિકાળી ચીજ છે, એ તો ત્રિકાળ નિરાવરણ અખંડાનંદ પ્રભુ (છે). જિનેશ્વરદેવે સર્વજ્ઞ સ્વભાવમાં (આમ) જોયું છે. કાલે કહ્યું હતું 'પ્રભુ તુમ જાણગ રીતિ....' પ્રભુ ! સર્વજ્ઞ પરમાત્મા બિરાજે છે મહાવિદેહમાં, સીમંધર પરમાત્મા. જેમની લોકો સામાયિક કે પ્રતિક્રમણ (કરતી) વખતે આજ્ઞા લે છે. એ તો ઠીક, પણ વસ્તુ બિરાજે છે પરમાત્મા. એના મુખથી નીકળેલી આ દિવ્યધ્વનિ છે. એ બેનને અંદરમાંથી આવી છે. એ કોઈ વખતે બોલાઈ ગયેલું.

(બેન) એમ કહે છે કે, જે કાંઈ આત્મા છે, ત્રિકાળી દ્રવ્ય જે પદાર્થ છે, તે તો બંધાયેલ કે મૂકાયેલ પર્યાયમાં છે, અવસ્થામાં છે, વસ્તુમાં નથી. એ શું હશે ? વસ્તુમાં નથી અને પર્યાયમાં છે ! કોઈ દિ' સાંભળ્યું ન હોય. છે ?

'જેમ કરોળિયો લાળમાં બંધાયેલ છે તે છૂટવા માગે તો છૂટી શકે છે,...' કરોળિયો ! **'....જેમ ઘરમાં રહેતો માણસ અનેક કાર્યોમાં, ઉપાધિઓમાં, જંજાળમાં ફસાયેલો છે પણ માણસ તરીકે છૂટો છે;....'** માણસ તરીકે એ કંઈ (મટી નથી ગયો). પરના વેપાર ટાણે કંઈ માણસ ફીટીને પરના વેપારમાં ગરી (ઘુસી) જતો નથી ! માણસ તો માણસ તરીકે જ સદાય છે. એ બધાં વેપાર-ધંધા આદિ ગમે તે પ્રકારની અવસ્થામાં હોય પણ એ કંઈ મનુષ્યપણું છૂટીને ઢોર કે બીજી દશા થઈ નથી. આહા..હા..! ઝીણી વાત છે, પ્રભુ ! માણસ તો માણસ જ છે.

'....તેમ જીવ વિભાવની જાળમાં બંધાયેલ છે....' આ...હા..હા..! ભગવાન આત્મા ! અહીં તો આત્માને 'ભગવાન' તરીકે પ્રભુ સંબોધે છે !! ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા સર્વજ્ઞદેવ અને સંતો આત્માને 'ભગવાન' તરીકે બોલાવે છે ! ૭૪ ગાથામાં છે,૭૪. (સમયસાર) ૭૨ ગાથામાં છે - ભગવાન આત્મા ! આહા...હા..! કેમ બેસે અંદર ? એક બીડી સરખી પીવે ત્યાં મજા લાગે, એમાં પાંચ-પચીશ લાખ કાંઈક મળ્યાં, બે-પાંચ કરોડ રૂપિયા (મળે) એમાં જેને મજા લાગે, હવે એને આ આત્મા અંદર પરથી જુદો છે, (એ) કેમ બેસે ? 'ભગવાનજીભાઈ'! આહા..હા..! એ તો જંજાળમાં પકડાણો નથી.

'....જીવ વિભાવની જાળમાં બંધાયેલ છે, ફસાયેલ છે પણ પ્રયત્ન કરે તો પોતે છૂટો જ છે....' આહા..હા..! નાળિયેરમાં જેમ ગોળો છૂટો છે તેમ આ રાગ અને શરીરની અંદર વચ્ચે પ્રભુ ભિન્ન (બિરાજે છે). સમ્યગ્દર્શન થતાં, ધર્મની પહેલી દશા થતાં, ધર્મનું પહેલું

પગથિયું થતાં, આત્મા રાગથી છૂટો ગોળો જાણવામાં આવે છે. ત્યારે તેને હજી સમ્યગ્દર્શન અને ધર્મની પહેલી સીઢી - પહેલી શ્રેણી કહેવામાં આવે છે. આકરી વાત છે, પ્રભુ ! આહા..હા..! બહારની જંજાળમાં ગૂંચાઈને મરી ગયો છે અંદર !

અંદર ચૈતન્ય ભગવાન ત્રણ લોકનો નાથ અનંત આનંદ અને અનંત જ્ઞાનથી ભરેલું તત્ત્વ (મોજૂદ છે). (અહીંયા કહ્યું, જીવ) વિભાવની જાળમાં બંધાયેલ છે. વિભાવ એટલે વિકાર, પુણ્ય અને પાપના વિકલ્પની જાળ. કરોળિયો જેમ જાળમાં બંધાયેલ છે, એમ આ (આત્મા) પુણ્ય અને પાપના વિકલ્પના રાગની જાળમાં બંધાયેલો છે, પર્યાયમાં (બંધાયેલો છે) ! વસ્તુમાં તો વસ્તુ છૂટી છે. આ હવે (કેવી) રીતે બેસે ? આ સાંભળવા મળે નહિ ! અરે...! પ્રભુ !

કહે છે કે, '**...પણ પ્રયત્ન કરે તો પોતે છૂટો જ છે એમ જણાય.**' સમ્યગ્દર્શન થતાં, ધર્મની પહેલી દશા થતાં, રાગથી અને દેહથી અંદર ભિન્ન (ચૈતન્ય) ગોળો જણાય. એવી રીતે એ ચીજ છે. આહા...હા...! છૂટો ગોળો અંદર પડ્યો છે, (એમ) કહે છે. કોઈ દિ' નજરું કરી નથી, પ્રભુ ! તેં તારી અંદર ચૈતન્યની સત્તામાં નજર રાખી નથી કે શું એ ચીજ છે ? આહા..હા..!

એથી અહીં કહે છે કે, તે જીવ વિભાવની જાળમાં બંધાયેલ છે પણ પ્રયત્ન જો કરે તો પોતે છૂટો જ છે. આહા..હા..! નાળિયેરમાં જે (જેમ) ગોળો ગડગડિયો થઈને છૂટો થાય, તેમ પ્રભુ રાગ અને શરીરથી જુદો અંદર જાણે તો એ છૂટો જ પડ્યો છે. આહા..હા..! આવી વાત હવે સાંભળવા મળવી મુશ્કેલ પડે, પ્રભુ ત્યાં એને સમજે કે દિ'? શું થાય ? એમાં આવા અનાર્યદેશમાં ! આવી ચીજ અંદર થી શું છે ? (તે સમજવું કઠણ પડે). આહા...!

અહીં કહે છે, પ્રભુ ! ચૈતન્ય પદાર્થ તો અંદર છૂટો જ છે. ચૈતન્ય તો જ્ઞાન, આનંદની મૂર્તિ (છે) ! આ..હા...હા...! એ અંદર જે આત્મા છે એ તો જ્ઞાન અને અતીન્દ્રિય આનંદ એની મૂર્તિ એટલે એનું સ્વરૂપ જ અંદર એ છે. તારી નજર તેમાં ગઈ નથી. નજરમાં રાગ ને દ્વેષ ને પુણ્ય ને પાપ ને પુણ્ય-પાપના ધૂળ (પૈસા) આદિના ફળ બહાર. આ રાજ મળે, પાટ મળે કે અબજો રૂપિયાની પેદાશ મળે, એ બધી ધૂળ - પુણ્યના ફળ તરીકે (મળી છે). તારી નજરું ત્યાં ગઈ છે. તારી નજરું અંદર રાગથી ભિન્ન ચૈતન્ય છે ત્યાં કોઈ દિ' કરી નથી. તેનું તે લક્ષ કર્યું નથી, તેની જાતને જાણવા, જાળવવા અને જાણવા, તે તત્ત્વને જાળવવા અને જાણવા પ્રયત્ન કદી કર્યો નથી. આહા..હા..! આકરી વાત છે. છે ?

'**ચૈતન્યપદાર્થ તો છૂટો જ છે. ચૈતન્ય તો જ્ઞાન-આનંદની મૂર્તિ....**' આ..હા..હા..! જેમ સાકરમાં ગળપણ ભર્યું છે, એમાં મેલ હાથનો દેખાય એ જુદો છે. બાળકને રોટલીમાં સાકરનાં ગાંગડા આપે, એને હાથ અડાડે તો મેલ ચડે, મેલ જેવું દેખાય, પણ એ તો ઉપર છે. સાકર મૂળ ચીજ છે એમાં ગળપણ ભરેલું છે. એમ આ ભગવાન આત્મા....! પ્રભુ ! ઝીણી વાત છે. અહીં અમારે તો ત્યાં (સોનગઢમાં) ૪૫ વર્ષથી ચાલે છે. આ વાત કાંઈ નવી

નથી. ૪૫ વર્ષથી ચાલે છે ! અઢાર વાર તો (સમયસાર) અક્ષરે અક્ષરના અર્થો સોનગઢમાં વંચાઈ ગયા છે. હજારો માણસની વચ્ચે !

મુમુક્ષુ :- ગુરુદેવ ! ભજનમાં એમ કહે છે કે, 'હે ભગત ! આ નવી વાત તું ક્યાંથી લાવ્યો !?' આપ કહો છો જૂની વાત છે !

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ વાત કરી હતી, પ્રભુ ! પોતાની જાતની વાત બહુ ન કરાય ! સમજાય છે ? સાધારણ સાધારણ વાત કરાય પોતાની. બાકી તો અમે મહાવિદેહમાં પ્રભુ પાસે હતાં ! ત્યાં રાજકુમાર તરીકે હતાં, પ્રભુ ! અબજોની પેદાશ હતી. પણ દેહ છૂટતાં રોગ એવો આવ્યો, સહન થયું નહિ, મરીને અહીં કાઠિયાવાડમાં ઉમરાળે જન્મ થઈ ગયો. ભાવનગર પાસે ઉમરાળા છે. ત્યાં તેર વર્ષ રહ્યો. ૯ વર્ષથી પાલેજમાં અમારી દુકાન છે, ભરૂચ અને વડોદરા વચ્ચે... ત્યાં નવ વર્ષ (રહ્યો). ત્યાં પૂર્વનું યાદ આવતું હતું. પણ શું આવે છે એની બહુ ખબર પડતી નહોતી. પછી અંદરથી બેનને જ્યારે જાતિસ્મરણ થયું (એમાં) નવ ભવનું પ્રત્યક્ષ (સ્મરણ આવ્યું). ત્યારે એમને બધું ખ્યાલમાં આવ્યું કે ક્યાંથી અમે આવ્યાં છીએ ? અહીંથી ક્યાં જવાના છીએ ? બધું નક્કી થઈ ગયેલું છે. ઝીણી વાત છે, પ્રભુ ! બેસવી કઠણ છે. ત્યાંથી લાવેલી ભગવાન પાસેથી આવી છે !! આહા...!

ત્રણ લોકના નાથ બિરાજે છે, કરોડ પૂર્વનું આયુષ્ય છે, પાંચસો ધનુષનો દેહ, બે હજાર હાથ ઊંચા પ્રભુ છે ! આમ સમવસરણમાં બિરાજે છે. આહા..! ત્યાં આગળ સંવત ૪૯માં કુંદકુંદઆચાર્ય ગયેલા. ત્યારે અમારી ત્યાં હાજરી હતી. ત્યાં અમે સમવસરણમાં એમની સાથે ગયેલા. બહુ ઝીણી વાત છે, પ્રભુ ! બહુ વાત લાંબી છે. આ તો સાધારણ વાત કરીએ છીએ. આહા..હા..!

અહીં કહે છે કે, આત્મા ચૈતન્ય છૂટો છે, પ્રભુ ! એમ ત્રણ લોકના નાથ ફરમાવતા હતાં. જિનેશ્વરદેવ સીમંધર પરમાત્મા વીસ તીર્થંકર તરીકે મહાવિદેહમાં સાક્ષાત્ બિરાજે છે. એમાં સીમંધર પરમાત્મા પહેલાં છે. બીજાં નંબરના, ત્રીજા નંબરના એમ વીસ તીર્થંકરો છે. વર્તમાનમાં મહાવિદેહમાં બિરાજે છે. એ કહે છે તે આ બેનની વાણીમાં આવ્યું છે !! આ..હા.હા..! જરી આકરું લાગે, બાપા ! 'કેશવલાલભાઈ'! આકરું લાગે બાપા ! જરી, પણ હવે સાંભળવું તો પડે ને !

પ્રશ્ન :- પ્રભુજી ! પણ હવે અમારી ઉંમર બહુ મોટી થઈ ગઈ. હવે શું કરીએ અમે ?

સમાધાન :- ઠરી જાવું.... ઠરી જાવું, બાપા ! હવે ઠરી જાઓ !

પ્રશ્ન :- 'પાકે ઘડે કાંઠા ચડાવવા' ?

સમાધાન :- 'પાકે ઘડે કાંઠા ચડશે', બાપા ! અહીં તો વૃદ્ધાવસ્થામાં હોય તોપણ કેવળજ્ઞાન પામે છે, એમ પ્રભુ કહે છે !! વૃદ્ધાવસ્થા ! અત્યારે તો સાધારણ અવસ્થા છે. પણ (પહેલાં) કરોડ પૂર્વની અવસ્થા હતી અને (અત્યારે) ત્યાં છે. અહીં પણ જ્યારે પહેલાં તીર્થંકર હતાં

ત્યારે કરોડ પૂર્વનું આયુષ્ય હતું. કરોડ પૂર્વમાં તો એક પૂર્વમાં સિત્તેર લાખ કરોડ છપ્પન હજાર કરોડ વર્ષ જાય ! એટલાં ગયાં હોય તોપણ છેલ્લે સમયે અંતર્મુહૂર્તમાં પણ કેવળજ્ઞાન પામીને મુક્તિએ ચાલ્યાં જાય છે ! ગુલાંટ ખાવી જોઈએ જરી ! જે બહારમાં - જંજાળમાં આમ રખડે છે, એમ અહીં અંદરમાં ગુલાંટ ખાવી જરી ! આકરી વાત છે, પ્રભુ !

અહીં કહે છે, ચૈતન્ય તો છૂટો જ છે. ચૈતન્ય તો જ્ઞાન, આનંદની મૂર્તિ, જ્ઞાયકમૂર્તિ પ્રભુ અંદર બિરાજે છે. આહા...હા...! '**....પણ પોતે પોતાને ભૂલી ગયો છે. વિભાવની જાળ પાથરેલી છે,....**' આહા...! પુણ્ય ને પાપના વિકલ્પ એટલે રાગ. એ વિભાવ એટલે વિકાર. વિકારની જાળ પાથરીને ત્યાં પડ્યો છે, આહા...હા...! પણ અંદર પોતે વિકારથી રહિત છે, તેની સામુ નજર કરી નથી, આ..હા..હા...!

'**વિભાવની જાળ પાથરેલી છે, વિભાવની જાળમાં ફસાઈ ગયો છે, પણ પ્રયત્ન કરે તો છૂટો જ છે.**' પ્રયત્ન કરે, અંદરમાં જોવાં જાય, પણ બાપુ ! એ કંઈ સાધારણ વાતો નથી, કાંઈ સાધારણ પુરુષાર્થથી મળે એવું નથી. અનંત અનંત પ્રયત્નનો પુરુષાર્થ જોઈએ, ત્યારે અંદર રાગથી છૂટો પડે, ત્યારે એને આનંદનો નાથ ગોળો, આનંદનો ગોળો જણાય. ત્યારે તેને સમ્યગ્દર્શન અને ધર્મની પહેલી દશા થાય. તે વિના ધર્મની દશા હોઈ શકે નહિ. માને અને મનાવે જગત. એ અનાદિથી ચાલ્યું આવે છે, પણ રાગના વિકલ્પથી, દયા, દાન ને વ્રત, ભક્તિના પરિણામના રાગથી પણ પ્રભુ અંદર ભિન્ન જુદો છે. એવી જ્યાં સુધી અંદર નજર ન કરે ત્યાં સુધી તેનો આત્મા તેની નજરમાં આવે નહિ. સમજાય છે કાંઈ ? આહા..હા..!

એ અહીં કહે છે, '**....પણ પ્રયત્ન કરે તો છૂટો જ છે.**' આ..હા..હા..! પ્રયત્ન - પુરુષાર્થ જોઈએ અંદરમાં. બાપા ! ભગવંત ! તારું સ્વરૂપ તો અંદર પૂર્ણાનંદથી ભરેલું છે. આ રાગ ને દ્વેષ એ તો દુઃખની દશા દેખાય છે. પુણ્ય અને પાપના ભાવ, પ્રભુ ! એ તો રાગ અને દુઃખ છે. દુઃખની પાછળ આનંદનો નાથ ભરેલો છે. અતીન્દ્રિય આનંદથી ભરેલો પ્રભુ ! (છે). એની સામું જો, જો તો તને પ્રાપ્ત થાય એવું છે. અંતર્મુહૂર્તમાં ગુલાંટ ખાઈ જાય, અંતર્મુહૂર્તમાં આત્માને કેવળજ્ઞાન થઈને મુક્ત થાય, એવી એની તાકાત છે !! પણ એ તાકાત પુરુષાર્થ કરે તો (પ્રગટ થાય).

(હવે કહે છે '**દ્રવ્ય બંધાયેલ નથી.**') છે છેલ્લે અંદર ? વસ્તુ છે એ બંધાયેલ નથી, પ્રભુ ! એ ત્રિકાળ નિરાવરણ છે. કાલે કહ્યું હતું. ૩૨૦ ગાથા સમયસારની છે, એના અર્થમાં એ છે કે, ત્રિકાળ નિરાવરણ છે, અંદર વસ્તુ છે એ ત્રિકાળ નિરાવરણ પ્રભુ છે. પણ પર્યાય વર્તમાન - દશાની દૃષ્ટિમાં તેને તે ચીજ દેખાતી નથી. જેમ દરિયો પાણીથી ભરેલો છે પણ કાંઠે (જો) ચાર હાથનું કપડું કે (પડદો) આડો રાખે તો કપડું આંખમાં - નજરમાં આવે. દરિયો નજરમાં આવતો નથી. એમ અંદર ભગવાન અનંત આનંદ અને જ્ઞાનથી ભરેલો છે, પણ રાગ ને પુણ્ય-પાપ (ઉપર) નજર છે, એ નજરને લઈને ભગવાન દેખાતો નથી.

આહા..હા..! 'ભગવાનજીભાઈ'! વાતું આવી છે, બાપુ !

અહીં તો ૪૫ વર્ષથી (આ) હાલે છે. ૪૫ વર્ષ સોનગઢ ગયાને (થયાં). ૯૦ વર્ષ ચાલે છે - શરીરને તો ૯૦ વર્ષ ચાલે છે. આખી જિંદગી આ જ કર્યું છે. દુકાન છે... પાલેજમાં દુકાન છે, ભરૂચ અને વડોદરા વચ્ચે, મોટી દુકાન છે. ત્યાં પાંચ વર્ષ દુકાન ચલાવી હતી. પણ અઢાર વર્ષની ઉંમરથી ત્રેવીસ (વર્ષ સુધી) (એમ) પાંચ (વર્ષ ચલાવી). ત્રેવીસ વર્ષે છોડી દીધું. દુકાન મોટી છે. ચાલીસ લાખ રૂપિયા છે, ચાર લાખની પેદાશ છે, અત્યારે છે. અત્યારે ચાર લાખની તો પેદાશ છે અત્યારે. ભરૂચ અને વડોદરા વચ્ચે પાલેજ છે. ત્યાં જઈએ છીએ કોઈવાર, ફઈના દીકરા ભાગીદાર હતાં એના છોકરાંઓ છે. અમારામાંના કોઈ ન મળે. પણ આ તો અમારો ત્યારથી અંદરથી પરિચય છે. બોત્તેર વર્ષ પહેલાં ! શાસ્ત્ર વાંચતો. પિતાજીની ઘરની દુકાન (હતી), ત્યાં વાંચતો હતો. **'એ પૂર્વના સંસ્કાર હતાં** !!' એમાંથી અંદર જણાતું હતું... આ....હા..હા...! કે આ આત્મા તો ત્રિકાળી આનંદકંદ ને શુદ્ધ છે ! એ પુણ્ય ને પાપની જાળ જે દેખાય છે, એ વિકલ્પની જાળ (છે) એ લાળ છે. એ આત્મા નહિ.

અરેરે...! ક્યારે એને બેસે ? પ્રભુ ! આ જગતની જંજાળ...! એમાં બે-પાંચ-દસ કરોડ રૂપિયા હોય, એને (એમ થાય કે) આ..હા..હા..! કરોળિયો જેમ લાળમાં ગૂંચાઈ જાય એમ બચારો ગૂંચાણો છે. આહા..હા..!

દીનાનાથનો દયાળ ! પરમાત્માએ તો દયાથી, કરુણાથી વાત કરી છે, અકષાય કરુણાથી (વાત કરી છે) પ્રભુ તું ! અકષાય કરુણા !! 'પંડિતજી'! આહા...! ત્રણ લોકનો નાથ બિરાજે છે પરમાત્મા, એમની વાતની ધુની - (વાણીમાં), એમના સારમાં આ આવેલું હતું. એ યાદ આવ્યું હતું તે આ લખાણું છે !! બેનને યાદમાં (સ્મરણમાં) તદ્દન એટલું યાદ આવ્યું છે... કે અસંખ્ય અબજ વર્ષની વાત, કાલની (વાત) યાદ આવે, તેમ યાદ આવે છે !! પણ બહાર નીકળવાની (ડૉક્ટરો દ્વારા) મનાઈ છે. ત્યાં સોનગઢ રહે છે. અહીં કહે છે આ એમના શબ્દો છે !

પ્રયત્ન કરે તો **'દ્રવ્ય બંધાયેલ નથી.'** આ..હા..હા..! કેમ બેસે આ ? દ્રવ્ય શું ? ને પર્યાય શું ? પર્યાય એટલે પ્રભુ ! પર્યાય એટલે અવસ્થા. જેમ સોનું છે ને સોનું ? એ સોનું છે એ વસ્તુ છે અને સોનામાંથી જે કડા, કુંડળ, વીંટી થાય તે બધી અવસ્થાઓ છે. અવસ્થાઓને પર્યાય કહેવામાં આવે છે અને ત્રિકાળી સોનાને સોનું - દ્રવ્ય કહેવામાં આવે છે. એમ આત્મામાં રાગ-દ્વેષ, પુણ્ય-પાપ થાય તેને પર્યાય રાગ-વિકાર કહેવામાં આવે છે અને એનાથી રહિત અંદર ત્રિકાળ પડ્યો છે તેને આત્મદ્રવ્ય કહેવામાં આવે છે. આહા..હા..!

એક શબ્દ આવ્યો હતો બેનના બોલમાં (વચનામૃતમાં). **'કંચનને કાટ લાગે નહિ.'** આવ્યુ હતું ? શું ત્રણ શબ્દ હતાં ને ? ત્રણ છે ને ? 'અગ્નિમાં ઊધઈ હોય નહિ' આ..હા..હા..! 'કંચનને કાટ લાગે નહિ, અગ્નિમાં ઊધઈ હોય નહિ' - ત્રીજો બોલ છે ને કાંઈક ? ત્રણ બોલ કહ્યાં હતાં ને ? 'પ્રભુને આવરણ હોય નહિ.' પ્રભુ ! આકરું લાગશે, ભગવાન !

અહીં તો અંદરની ભગવાનની વાત છે, નાથ ! આહા..હા..!

શ્રોતા :- આવરણ, ઉણપ કે અશુદ્ધતા આવતી નથી.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આવરણ (કે) અશુદ્ધતા એમાં છે જ નહિ. એ તો ત્રિકાળી આનંદનો નાથ અંદર બિરાજે છે....! આ..હા..હા..! ૩૮૦ બોલ છે. ૧૪૦ પાને. **'જેમ કંચનને કાટ લાગતો નથી,....'** - સોનાને કાટ હોઈ શકે નહિ. લોઢાને કાટ હોય. આહા..હા..! **'અગ્નિને ઊધઈ લાગતી નથી,...'** આ ઊધઈ નથી થાતી ઝીણી ? જીવાત... ઝીણી જીવાત... ધોળી ? જેમ તડકો લાગે તેમ ખડ-ખડ થઈને બળી જાય. એમ અગ્નિમાં ઊધઈ હોતી નથી. **'તેમ જ્ઞાયકસ્વભાવમાં આવરણ, ઊણપ કે અશુદ્ધિ આવતી નથી.'** ઝીણી વાત છે, પ્રભુ ! નવું સાંભળે એને આકરું લાગે એવું છે, નાથ !

પ્રભુ ! તારી વાત જ જુદી છે, બાપા ! આહા...! પણ એની પ્રભુતાની એને ખબર નથી. રાંકાઈ કરીને માની બેઠો છે. એક જરીક રાગ કરે ત્યાં એમ થઈ જાય કે જાણે અમે (કાંઈ કર્યું) ! પુણ્ય કર્યું ત્યાં શું ય અમે કર્યું જાણે !! લાખ-બે લાખ-પાંચ લાખ કાંઈક ખર્ચે... એય..! 'ભભુતમલજી'! એણે આઠ લાખ આપ્યા હતા. બેંગલોરમાં પંદર લાખનું મંદિર બનાવ્યું, એમાં આઠ લાખ એણે આપ્યા હતા. આ 'ભભુતમલે'. પણ વાત એ (છે) કે, તારા પચ્ચીસ-પચાસ કરોડ દઈ દે ને ! પણ એમાં ધર્મ ત્રણ કાળમાં નથી. એમાં રાગની મંદતા કર તો પુણ્ય છે, પણ ધર્મ નથી. આહા..હા..! 'ભભુતમલજી'! એ તો પહેલેથી વાત કરી હતી. એવા તો કરોડોપતિ ઘણાં ત્યાં આવે છે, અબજોપતિ આવે છે. ધૂળના ધણી !! આહા...!

આ આત્મા અંદર છે, એને કાટ નથી, (એમ) કહે છે. આહા..! (જેમ) કંચનને કાટ નથી, એમ અંદર ત્રણ લોકના નાથને રાગ નથી. અંતર પરમાત્મા સ્વરૂપ ભરેલું છે, પ્રભુ ! અગ્નિમાં ઊધઈ નથી, એમ પ્રભુમાં રાગ ને દ્વેષની ઊધઈ નથી. **'...જ્ઞાયક સ્વભાવમાં આવરણ, ઊણપ કે અશુદ્ધિ આવતી નથી. તું તેને ઓળખી તેમાં લીન થા તો તારાં સર્વ ગુણરત્નોની ચમક પ્રગટ થશે.'** આહા...હા..!

આ બેનની વાણી છે ! આ તો આખી ચોપડી... કુદરતે બોલેલાં પણ એને ખબર પણ નહિ; ચોસઠ દીકરીયું બાળ બ્રહ્મચારી છે, એમની નીચે લાખોપતિ - પચાસ-પચાસ લાખની (પૈદાશવાળાની) દીકરીયું બાળ બ્રહ્મચારી છે. એમાંથી નવ દીકરીઓએ લખી લીધેલું. આને (બેનને) ખબર નહિ કે આ લખે છે ! એમાંથી હાથ આવી ગયું એમના ભાઈને. એમણે પછી આ બહાર પાડ્યું. નહિતર એ પોતે તો બહાર પડવાનું કે લખાવવાની વાત કરે નહિ. બહાર પડવું, એ વાત નહિ.

એ અહીં કહે છે, **'...પ્રયત્ન કરે તો છૂટો જ છે. દ્રવ્ય બંધાયેલ નથી.'** છે ? ૪૭ બોલમાં ? આહા..હા..! આવું આકરું લાગે, બાપા ! એમાં આ (બધી) ધમાધમ !

''વિકલ્પમાં પૂરેપૂરું દુઃખ લાગવું જોઈએ. વિકલ્પમાં જરા પણ શાંતિ ને સુખ નથી એમ જીવને અંદરથી લાગવું જોઈએ. એક વિકલ્પમાં દુઃખ લાગે છે ને બીજા મંદ વિકલ્પમાં શાંતિ મનાઈ જાય છે, પણ વિકલ્પમાત્રમાં તીવ્ર દુઃખ લાગે તો અંદર માર્ગ મળ્યાં વિના રહે નહિ.'' ૪૮.

૪૮(મો બોલ.) **'વિકલ્પમાં પૂરેપૂરું દુઃખ લાગવું જોઈએ.'** શું કહે છે ? પુણ્ય અને પાપનો ભાવ, શુભ ને અશુભનો ભાવ, તેમાં દુઃખ લાગવું જોઈએ. કેમકે એ દુઃખસ્વરૂપ છે. ભગવાન એનાથી ભિન્ન આનંદ સ્વરૂપ છે. આહા..હા..! છે ? વિકલ્પ એટલે રાગ. પુણ્ય ને પાપની વૃત્તિ જે ઊઠે છે, એમાં પૂરેપૂરું દુઃખ લાગવું જોઈએ. આહા..હા..!

એ પોતે વિકલ્પ વિનાનો પ્રભુ ! આનંદમૂર્તિ છે ! વિકલ્પમાં જો દુઃખ લાગે તો વિકલ્પ રહિત આનંદની મૂર્તિમાં અંદર નજર કરે. પણ એને વિકલ્પ એટલે શું ? ને દુઃખ એટલે શું ? એની પણ ખબરું ન મળે ! એ જાણે કે વિકલ્પ ઊઠે એટલે શું ? વિકલ્પ એટલે શું ? વિકલ્પ એટલે રાગ, પછી દયા, દાન, વ્રત, ભક્તિનો રાગ હો કે હિંસા, જૂઠું, ચોરી, વિષયનો રાગ હો - બન્ને(માં) પૂરેપૂરું દુઃખ લાગવું જોઈએ. આહા..હા..! આવી વાત !

(હવે કહે છે) **'વિકલ્પમાં જરા પણ શાંતિ ને સુખ નથી...'** (અર્થાત્) પુણ્ય અને પાપની વૃત્તિમાં - રાગમાં જરી (પણ) સુખ અને શાંતિ નથી. ધૂળમાં તો નથી..., ધૂળ એટલે શું ? આ પૈસા ! એ તો માટી-ધૂળ છે ! એમાં તો કાંઈ નથી. આ (શરીર પણ) માટી છે ને ! કીધું નહોતું ?

શરીરમાં કાટવાળો ખીલો વાગે ત્યારે એમ કહે કે, 'મારી માટી પાકણી છે તો પાણી અડવા દેશો નહિ.' 'મારી માટી પાકણી' એમ બોલે ! બોલે ખરા પણ સમજે નહિ કાંઈ !! આમ બોલે કે, 'મારી માટી પાકણી છે.' ખીલો વાગ્યો હોય કાટવાળો (અને) જો એને પાણી અડે તો પાકી જાય. (ત્યારે) એમ કહે, 'મારી માટી પાકણી (છે) એટલે પાણી અડવા દેશો નહિ.' વળી કહે, 'શરીર મારું છે !' એક કોર માટી કહે છે અને એક કોર શરીર મારું છે - એમ કહે છે !! આ શરીર જડ, માટી, ધૂળ છે, આ તો ! આ બધી જે ક્રિયા - હાલવા, ચાલવાની થાય એ જડની ક્રિયા (છે). એ આત્માની ક્રિયા છે જ નહિ. આહા..હા..!

(અહીંયા કહે છે). **'વિકલ્પમાં પૂરેપૂરું દુઃખ લાગવું જોઈએ. વિકલ્પમાં જરા પણ શાંતિ ને સુખ નથી એમ જીવને અંદરથી લાગવું જોઈએ.'** અરેરે...! ક્યારે પણ એ વિચાર કરે ? ક્યારે એ નિવૃત્ત થઈને વિચાર કરે અને વખત લે ? એક તો પાપથી તો નિવૃત્ત થતો નથી. એમ (કોઈક) કહેતું હતું ને ? એક તો બહારથી પાપથી હજી નિવૃત્ત નથી ! આહા..હા..! બાપુ ! ભગવાન ! અમારી પાસે તો આ વાત છે.

પુણ્યને પરમાત્માના ઘરની આ વાત છે ! ત્રણ લોકનો નાથ તીર્થંકરદેવની દિવ્યધ્વનિ, એ આ સમવસરણમાં સામે બિરાજે છે, પ્રભુ ! એની આ ધ્વનિ છે ! આહા..હા..! એ આ શબ્દોમાં વાત બેનનાં મુખેથી નીકળી છે !!

(કહે છે કે) **'વિકલ્પમાં જરા પણ શાંતિ ને સુખ નથી....'** (એટલે) રાગનો અંશ આવે, ભલે તેને દયા, દાન ને ભક્તિનો (ભાવ) આવે, પચાસ લાખ ને કરોડ ને બે કરોડ આપ્યાં હોય, છતાં એમાં રાગ મંદ કર્યો હોય તો પુણ્ય છે, પણ એ પુણ્ય છે એ દુઃખ છે. અરરર....! આ વાત કેમ બેસે ?

લક્ષ્મી તો જડ છે, એ તો ધૂળ છે. પ્રભુ ચૈતન્ય છે. પ્રભુ અરૂપી છે, લક્ષ્મી રૂપી, ધૂળ, માટી છે. પણ અંદર પુણ્ય ને પાપનો વિકલ્પ થાય એ પણ અચેતન છે. ચૈતન્ય આનંદનો નાથ એમાં છે નહિ. રાગના ભાવમાં ચૈતન્ય પ્રકાશનું નૂર (નથી). ચૈતન્યના નૂરનું પૂર અંદર ભર્યું છે. એ ચૈતન્યનો અંશ પુણ્ય ને પાપના વિકલ્પમાં નથી. માટે તેને અજીવ અને જડ કહેવામાં આવે છે. અરેરે...રે...! આ વાત !

'વિકલ્પમાં જરા પણ શાંતિ ને સુખ નથી, એમ જીવને અંદરથી લાગવું જોઈએ. એક વિકલ્પમાં દુઃખ લાગે છે ને બીજાં મંદ વિકલ્પમાં શાંતિ મનાઈ જાય છે,...' શું કીધું એ ? એક અશુભ રાગ હોય આ વિષયનો - ભોગનો (કે) રળવાનો (તો) કદાચિત્ એમાં એને એમ લાગે કે, આ પાપ છે. પણ પુણ્યનો જ્યાં વિકલ્પ આવે, એમાં એને શાંતિ મનાઈ જાય છે (કે) 'શુભ રાગ કરીએ છીએ, અમે બીજાં કરતાં શુભ રાગ કરીએ છીએ ને, અમને એટલી તો શાંતિ છે ને !' ધૂળ પણ શાંતિ નથી, સાંભળ ને ! આહા..હા...! 'બીજાં મંદ વિકલ્પ' એટલે શુભ ભાવ. એમાં એને શાંતિ લાગે છે એ ભ્રમ છે, એ અજ્ઞાન છે, એ મિથ્યાત્વ છે, એ જૈનધર્મથી વિરુદ્ધ વાત છે ! એ રાગમાં જૈનધર્મ નથી. આહા..હા...! છે (અંદર) ?

'...પણ વિકલ્પમાત્રમાં તીવ્ર દુઃખ લાગે....' રાગમાત્રમાં એને દુઃખ લાગે, આહા....! **'....તો અંદર માર્ગ મળ્યાં વિના રહે નહિ.'** આ શરત ! આ એની શરત ! કે શુભ અને અશુભ રાગમાં જો દુઃખ લાગે તો અંદરમાં ગયાં વિના રહે નહિ. કહો, 'ભભુતમલજી'! ક્યાં આનંદ ... આહા..હા..! ક્યાં ગયા ? નથી આવ્યા ભાઈ ? 'ન્યાલભાઈ'! ક્યાં બેઠા? કયાંક ગયા હશે. સ્વીટ્ઝરલેન્ડથી આવ્યા છે ને. નથી લાગતા. પૈસામાં મજા પડે એમાં અહીં .. નહિ. આહા....! વિકલ્પમાત્રમાં તીવ્ર દુઃખ લાગે, (એમ કહ્યું) !

પ્રભુ ! આકરું લાગે છે, નાથ ! પણ વસ્તુ આ છે. છેતરાઈ જઈશ, બાપુ ! બીજે રસ્તે જઈશ તો હોં....! આ મનુષ્યભવ હાલ્યો જશે અને મનુષ્યભવ નાશ થતાં કાંઈ આત્મા નાશ નહિ થાય. આત્મા તો આ ભવ છોડીને બીજે જશે. જેવાં ભાવ કર્યાં હશે અજ્ઞાનનાં તેવાં દુઃખ ભોગવશે આવતાં ભવમાં. કારણ કે દેહ છૂટીને આત્મા તો ચાલ્યો જશે. આત્મા

તો નિત્ય છે. આ દેહ પછી પણ અનંતકાળ આત્મા રહેવાનો છે. (તો) ક્યાં રહેશે ? રાગ ને પુણ્યમાં જો દુઃખ (નહિ) લાગ્યું હોય તો ત્યાં રહેશે અને સંસારમાં રખડશે. આ..હા..હા..! આવી વાત છે, પ્રભુ ! ઝીણું લાગે નાથ !

પરમાત્મા, એ કહ્યું નહોતું ? 'ધર્મચંદજી' મુનિએ બ્રહ્મચર્યની બહુ વાત કરી. 'પદ્મનંદી પંચવિંશતી' (શાસ્ત્ર) છે. (એમાં) બ્રહ્મચર્યની વાત કરતાં કરતાં (આચાર્ય મહારાજ કહે છે) કે, શરીરથી શીયળ પાળે એ બ્રહ્મચર્ય નહિ. શરીરથી શીયળ તો અનંતવાર પાળ્યું છે. બ્રહ્મચર્ય એને કહીએ, બ્રહ્મ નામ આનંદ અને ચર્ય નામ રમવું. અતીન્દ્રિય આનંદના નાથમાં રમણ કરે તેને બ્રહ્મચર્ય કહીએ. એવી બ્રહ્મચર્યની વ્યાખ્યા સૂક્ષ્મ કરતાં કરતાં આચાર્ય મહારાજ કહે છે, પ્રભુ ! મારી વાત તને ઠીક ન લાગતી હોય જુવાનીવાળાને તો ભોગના રસવાળાને તો પ્રભુ ! માફ કરજે !! અમારી પાસે બીજી શું આશા રાખીશ ? અમે તો તને સત્ય વાત કહેનારા અને સત્ય વાત માનનારા છીએ. એમાં અસત્ય વાત તું લેવા માગીશ અમારી પાસેથી તો આવશે નહિ.' આહા..હા..! બતાવ્યું હતું ને ? 'પદ્મનંદી પંચવિંશતિ !' 'ઝવેરચંદભાઈ' ! (એમાં) ગાથા છે. બ્રહ્મચર્યની વ્યાખ્યા એવી કરી... એવી કરી... (કે) શરીર અને મનથી પાળતો હોય એ બ્રહ્મચર્ય નહિ !

બ્રહ્મચર્ય એને કહીએ પરમાત્મા કહે છે - બ્રહ્મ નામ આત્મા - અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ એને ચરવું નામ (એમાં) રમે, એનું નામ બ્રહ્મચર્ય કહીએ. એ તને ન ગોઠે અને તને ન રુચે તો અમે તો મુનિ છીએ, માફ કરજે ! અમારી પાસે બીજી આશા (ન રાખીશ). તને ગોઠે એ વાત નહિ આવે. તને ગોઠે એ વાત નહિ આવે ! 'પદ્મનંદી'માં પાઠ છે. શાસ્ત્ર છે આખુ અધ્યયનનું. મુનિએ બનાવેલું છે. આહા..હા..!

અહીં કહે છે, વિકલ્પમાં તીવ્ર દુઃખ લાગે, આ..હા..હા...! તો અંદર માર્ગ મળ્યાં વિના રહે નહિ. શું કહે છે, પ્રભુ ? પુણ્ય અને પાપનો ભાવ એ વિકલ્પ ને રાગ છે. પ્રભુ ! જો તને રાગમાં દુઃખ લાગે તો એ દુઃખથી અંદર આનંદસ્વરૂપ ભિન્ન છે, એને તું ગોત્યાં વિના - શોધ્યાં વિના રહીશ નહિ. પણ વિકલ્પમાં જો તને દુઃખ ન લાગે તો ત્યાં ને ત્યાં પડ્યો રહીશ તો ચોરાશીમાં રખડીશ. આહા..હા..! આવી વાતું છે ! કઈ જાતનો ઉપદેશ આ ? ૪૫ વર્ષથી હાલે છે અમારે ત્યાં સોનગઢમા. આ કાંઈ પહેલું-વહેલું નથી. ૪૫ વરસ થઈ ગયા હતાં અને ૪૫ (પછીનાં). નેવું વર્ષ થયા આ શરીરને ! શરીરને નેવું વર્ષ થયાં ! અંદર ભગવાન આત્મા તો અનાદિ અનંત છે. ત્યાં એને ક્યાં વર્ષ લાગુ પડે છે ! આહા..હા..!

અહીં કહે છે કે, વિકલ્પમાં જો દુઃખ લાગે...., સંયોગની વાત નહિ (અર્થાત્) પ્રતિકૂળતા, નિર્ધનતા એ નહિ - (પણ) વિકલ્પ ઊઠે છે જે પુણ્ય-પાપનો ઊઠે છે એમાં પ્રભુ ! જો તને દુઃખ લાગે, એ વિકલ્પ(માં) તને આકુળતા જણાય, તો તું આનંદને ગોત્યા વિના નહિ રહે તો આત્મા આનંદસ્વરૂપ છે તેને તું ગોતીશ. પણ વિકલ્પમાં (જો) દુઃખ નહિ લાગે

તો આનંદને ગોતીશ નહિ અને ત્યાં ને ત્યાં પડ્યો રહીશ ને ચોરાશીમાં રખડીશ. આહા..હા..! આવી વાત કાને પડતાં કઠણ પડે ! એ અંદરમાં ક્યારે જાય ? અને ક્યારે વિચારે ? વસ્તુની સ્થિતિ એવી છે, બાપુ ! આ..હા..હા..!

''આખા દિવસમાં આત્માર્થને પોષણ મળે તેવા પરિણામ કેટલા છે ને બીજા પરિણામ કેટલા છે તે તપાસી પુરુષાર્થ તરફ વળવું. ચિંતવન ખાસ કરવું જોઈએ. કષાયના વેગમાં તણાતાં અટકવું, ગુણગ્રાહી બનવું.'' ૪૯.

૪૯મો બોલ. '**આખા દિવસમાં આત્માર્થને પોષણ મળે તેવા પરિણામ કેટલા....**' કર્યાં ? એ કોઈ દિ' તપાસ્યું છે ? એમ કહે છે. આખા દિવસમાં આત્માને પોષણ મળે, આનંદને, શાંતિને (પોષણ મળે) એવા (પરિણામ) કેટલાં કર્યાં ? '**....ને બીજા પરિણામ કેટલા છે તે તપાસી....**' તેની તપાસ કરી, '**....પુરુષાર્થ તરફ વળવું.**' (અર્થાત્) અંતરમાં વળવું.

'**ચિંતવન ખાસ કરવું જોઈએ.**' ભગવાન આનંદસ્વરૂપ પ્રભુ છે. સત્ ચિદાનંદ છે ! સત્ નામ શાશ્વત્. ચિદાનંદ = ચિદ નામ જ્ઞાન અને આનંદ. એ પ્રભુ તો અંદર ચિદાનંદ (અર્થાત્) જ્ઞાન ને આનંદની મૂર્તિ છે. આહા..હા..! અરે...! કેમ બેસે ? અહીં જરી મેસુબ ને પત્તરવેલિયાં જ્યાં ખાતો હોય ત્યાં ઓ... મજા પડી ગઈ...! એમ માને ! દૂધપાક ને પૂરી ખાતો હોય ત્યાં મજા...મજા... પડી, એમ માને ! આહા..હા..! હરખાવું.. આહા..હા..!

બહારની વાતમાં જેને મજા દેખાય છે, એને (રાગમાં) દુઃખ લાગતું નથી. તેથી અંતરમાં આનંદ છે, એમાં એ જોવા - સમ્યગ્દર્શન કરવા જતો નથી. સમ્યક્દર્શન (અર્થાત્) સમ્યક્ નામ સાચું દર્શન - સમકિત એટલે સાચું દર્શન, સાચી શ્રદ્ધા. જે આનંદનો નાથ અંદર ભગવાન (છે) તેની સમ્યક્ પ્રકારે પ્રતીતિ - શ્રદ્ધા. દુઃખ તો લાગે અંદર વિકલ્પમાં તેની શ્રદ્ધામાં જાય. પણ દુઃખ ન લાગે તો અંદરની શ્રદ્ધામાં જતો નથી. સમજાય છે કાંઈ ?

આ 'સમજાય છે કાંઈ ?' એટલે ? સમજણ તો જુદી વસ્તુ છે. પણ કઈ પદ્ધતિથી કહેવાય છે ? કઈ ઢબથી કહેવાય છે ? એ ખ્યાલમાં આવે છે ? એટલી વાત છે. આહા..હા...! સમજાય જાય તો તો કલ્યાણ થઈને સંસાર છૂટી જાય !! પણ કઈ રીત ને પદ્ધતિ, કઈ કળાથી કહેવાય છે ? એ ખ્યાલમાં આવે તો એને અંદરમાં જવાનો પુરુષાર્થ અને પ્રયત્ન થાય. આ..હા..હા..!

અહીં કહે છે, બીજા પરિણામને... આત્માને પોષણના શુદ્ધના કેટલાં પરિણામ થયા ? અને અશુભ ને શુભ (ભાવ) જે અશુદ્ધ છે; - શું કહ્યું એ ? શુભ ભાવ અને અશુભ ભાવ બેય (બન્ને) અશુદ્ધ છે અને આત્મા શુદ્ધ છે, તો શુદ્ધને પોષણના કેવાં, કેટલાં પરિણામ

થયા ? અને શુભ-અશુભ જે અશુદ્ધ છે, એના કેવા (કેટલાં) પરિણામ થયા ? એનો તે વિચાર કર્યો નથી. એનો જો વિચાર કર... આહા..હા...! છે ? '**...તે તપાસી પુરુષાર્થ તરફ વળવું.**' આહા..હા..! શું કરવું આમાં ? સૂઝ પડે નહિ. બહારથી શું કરવું ? બહારનું શું ધૂળ કરે ? શરીરને આત્મા હલવી પણ શકતો નથી ! પ્રભુ ! શું કહીએ ?

શરીર આ જડ છે. આ જે હાલે છે એ જડની ક્રિયા (છે), આત્માથી થતી નથી. આત્મા જડનો કર્તા ત્રણ કાળમાં નથી. જડનો કર્તા આત્મા થઈ જાય તો આત્મા (પોતે) જડ થઈ જાય ! આહા..હા..! શરીરની આ ક્રિયા - હાલવા, ચાલવાની, બોલવાની એ તો જડની-માટીની ક્રિયા છે. એ આત્માની ક્રિયા નથી. એ તો નથી પણ અંદર પુણ્ય ને પાપના ભાવ થાય, એ આત્માની ક્રિયા નથી. આહા..હા..!

એ અહીં કહે છે, (કે) કેટલાં એ પરિણામ થયાં ? (અર્થાત્) પોતાના આત્માને શુદ્ધતાના પોષણ કરનારા અને અશુદ્ધતાના શુભાશુભ પરિણામ કેટલાં થયાં ? એને તપાસીને પુરુષાર્થ તરફ વળ ! આત્મા તરફ વળ ! એની કોર ઢળ ! આ...હા...! પુણ્ય અને પાપના પરિણામ તરફ ઝુકાવ તારો છે, પ્રભુ ! આહા..હા..! એ ઝુકાવ હવે આત્મા તરફ લે ! જો તને સુખી (થાવું હોય) અને જન્મ-મરણ ટાળવાં હોય તો. શરત આ ! જન્મ-મરણ ન ટાળવા (હોય તો તો) રખડી (જ) મર્યો છે અનંતકાળથી. આહા..! સાધુ પણ અનંતવાર થયો છે. પણ એને આત્મજ્ઞાન (ન થયું). આત્મા શું ? એ આત્મજ્ઞાન કર્યું નથી. સમજાણું કાંઈ ? આહા..હા...! અનંતવાર મુનિપણું લીધું છે. પણ આત્મા રાગની ક્રિયાથી ભિન્ન છે, એ વાત એને બેઠી નથી. આહા..હા..! એ બધી રાગની ક્રિયામાં જ ફસાઈ ગયો છે. જે રાગ જે શુભ છે એ પણ સંસાર છે. આકરું લાગે, પ્રભુ !

રાગથી ભિન્ન ભગવાન અંદર છે એને તે કેટલાં પરિણામથી પોષ્યો ? અને પુણ્ય-પાપના પરિણામથી કેટલા અશુદ્ધથી પોષણ કર્યું ? એને તપાસી પુરુષાર્થ તરફ વળ ! અંદર વળ હવે ! (એમ કહે છે). આહા..હા..!

'**ચિંતવન ખાસ કરવું જોઈએ. કષાયના વેગમાં તણાતાં અટકવું,...**' આ..હા..હા...! 'કષાય' એટલે 'કષ' એટલે સંસાર. 'આય' એટલે લાભ. 'કષાય' છે શબ્દ. (એમાં) 'કષ' એટલે સંસાર અને 'આય' એટલે લાભ. પુણ્ય-પાપનો ભાવ કષાય છે. તેથી તે સંસારનો લાભ છે. એ રખડવાનો લાભ છે. આહા...હા...! એને કષાય કહે છે.

કષાયના પ્રકાર બે છે-રાગ અને દ્વેષ. દ્વેષના પ્રકાર બે છે - ક્રોધ અને માન. રાગના પ્રકાર બે છે - માયા અને લોભ. માયા, લોભ, ક્રોધ, અને માન થઈને રાગ-દ્વેષ છે. રાગ-દ્વેષ થઈને મોહ છે. એ મોહના પરિણામમાં અનાદિથી રહ્યો છે. પણ એ મોહના પરિણામ રહિત સ્વરૂપ શું છે ? તે તરફ તેની દરકાર અને પ્રયત્ન કર્યો નથી. સાંભળવા મળ્યું ત્યારે એમ કરીને (કાઢી) નાખ્યું છે કે 'એ તો ઝીણી વાત છે, ઝીણી વાત છે. આપણું કામ

નહિ એમાં !' એમ કરીને કાઢી નાખ્યું છે. આહા..હા..! 'એ તો અંદર ઘણી ઝીણી વાતું છે ! એ તો ત્યાગી થાય એને સમજાય ! આવી કાંઈ આપણને સમજાય ?'

મુમુક્ષુ :- સુખ જ પોતે ઝીણું છે ને !

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- (સાચા) દુઃખ(ની) જ પણ અંદર ખબર પડતી નથી કે દુઃખ કોને કહેવું ?! એ રાગ થાય અશુભ વિષય-ભોગનો એ રાગ દુઃખ(રૂપ) છે. આહા...! અને માન કરવું પૈસાનું એ દુઃખ છે. અને શુભરાગ કરવો એ પણ દુઃખ છે. અરેરે...રે...! એ વાત કેમ બેસે ? એ શુભાશુભ રાગ તે દુઃખ છે, તેનાથી (પાછો) ફરી જા ! આવ્યું ? છે ? **'વેગમાં તણાતાં અટકવું.'**

'...કષાયના વેગમાં તણાતાં અટકવું,....' છે શબ્દ ? **'...ગુણગ્રાહી બનવું.'** અંતર આત્મામાં આનંદ છે તે ગુણગ્રાહી બનવું. અંતરનાં ગુણને પકડનાર બનવું. આહા..હા.! ઝીણી વાત છે, પ્રભુ ! કષાયનો જે ભાવ છે પુણ્ય-પાપ તેને છોડીને ગુણગ્રાહી (બનવું). (અર્થાત્) આત્મા આનંદ, જ્ઞાન ને શાંતિનો સાગર છે તે ગુણને ગ્રહવા. તેથી તને આત્મા પ્રાપ્ત થશે. તે વિના આત્મા પ્રાપ્ત થશે નહિ. એ વિના સમ્યગ્દર્શનની દશા પહેલી પણ શરૂ નહિ થાય. આહા..હા..! છે ?

'...ગુણગ્રાહી બનવું.' ગુણગ્રાહી એટલે ? બીજાનાં ગુણ (ગ્રહવા) એમ નહિ. પુણ્ય ને પાપના બે ભાવ (છે). પ્રભુ ! એ બેય (બન્ને) કષાય છે. બેય (બન્ને) (થી) સંસારનો લાભ ગતિમાં રખડવાનો મળે છે. તે કષાયથી ભિન્ન પડી અને ગુણગ્રાહી (બનવું). (એટલે કે) આત્મા આનંદ અને જ્ઞાન છે, તે ગુણના ગ્રાહી બનવું. એ ગુણને પકડવા અંદર જાવું. આહા..હા..! ઝીણી વાત છે, પ્રભુ ! ભાષા તો આ સાદી (છે) પણ એના ભાવ ગંભીર છે ! છે ? **'...ગુણગ્રાહી બનવું.'** આહા...! એ ૪૯ (પૂરો થયો).

''તું સત્‌ની ઊંડી જિજ્ઞાસા કર જેથી તારો પ્રયત્ન બરાબર ચાલશે; તારી મતિ સરળ અને સવળી થઈ આત્મામાં પરિણમી જશે. સત્‌ના સંસ્કાર ઊંડા નાખ્યા હશે તો છેવટે બીજી ગતિમાં પણ સત્ પ્રગટશે. માટે સત્‌ના ઊંડા સંસ્કાર રેડ.'' ૫૦.

૫૦ (મો બોલ). **'તું સત્‌ની ઊંડી જિજ્ઞાસા કર...'** આહા..હા..! સત્ (એટલે) સત્તા. ચૈતન્યની સત્તા છે અંદર - હોવાપણું છે ત્રિકાળી, એવા સત્‌ને શોધવા જા ! તેવા સત્‌ને તપાસ ! આહા...! કેટલામું આવ્યું એ ? સત્‌ની ઊંડી જિજ્ઞાસા કર. સત્ એટલે ? પુણ્ય ને પાપના વિકલ્પ તે અસત્ય છે. શરીર, વાણી, મનની તો વાત જ અહીં નથી. એ તો

જડ છે. પણ એમાં થતાં પુણ્ય-પાપના ભાવ પણ ચૈતન્યસ્વરૂપના ભાવથી ભિન્ન વિકલ્પની જાળ છે, તેને છોડીને અંતરમાં ઊંડા વિચારમાં જા ! આ..હા..હા..! ઊંડી.... ઊંડી... જિજ્ઞાસા કર ! '**....જેથી તારો પ્રયત્ન બરાબર ચાલશે;....**'

અંદરમાં ઊંડે... ઊંડે... જા ! એ રાગના તળિયે અંદર ભગવાન બિરાજે છે નીચે. રાગ ઉપર ઉપર છે. જેમ પાણીમાં તેલના બિંદુઓ ઉપર ઉપર છે. પાણીના દળમાં તેલના બિંદુ ઉપર છે. એ પાણીના દળમાં પેસતા નથી. એમ ભગવાન આનંદસ્વરૂપમાં પુણ્ય-પાપના પરિણામ તે તેલના જેવાં બિંદુ છે. તે અંદરમાં પ્રવેશ કરતાં નથી. આ..હા..હા..! અરે...! આવી વાતું ક્યાંથી (આવી) ?! (પણ) એવી વાત છે, પ્રભુ ! અહીં તો. હેં ? આ ઘરે તો આ (વાત) છે.

વાત કરી હતી ને એક ફેરી ? 'અબ હમ કબહુ ન નિજ ઘર આયે,....' 'અબ હમ કબહુ ન નિજ ઘર આયે, પર ઘર ભમત અનેક નામ બનાયે, પરભાવ ભમતા અનેક નામ ધરાયે, પણ અબ હમ કબહુ ન નિજઘર આયે.' નિજઘર - અંદર આનંદનો નાથ પ્રભુ બિરાજે છે, તેના ઘરમાં જવાનો પ્રયત્ન તો કર્યો નહિ. પણ (ત્યાં) જવું યોગ્ય છે - એવી જિજ્ઞાસા પણ કરી નહિ ! એમાં જવા લાયક છે, તેવી જિજ્ઞાસા પણ કરી નહિ !! એ અહીં કહે છે - (તું સત્‌ની) ઊંડી...ઊંડી... જિજ્ઞાસા કર ! આહા..હા..!

બેન તો અતીન્દ્રિય આનંદના અનુભવમાં... રાતે બોલાઈ ગયેલું થોડું. એ લખી લીધું ખાનગીમાં. એને તો ખબરે નથી કે આ લખાણું (છે) ! પછી નવ દીકરીઓએ લખેલું બ્રહ્મચારી. પછી બહાર આવી ગઈ વાત.

જેમ આ 'રામજીભાઈ'ને આપણી તરફથી - બાવીસ લાખ પુસ્તક બહાર પડ્યું છે ! સોનગઢથી. આઠ લાખ 'પંડિતજી' તરફથી પડ્યું છે જયપુરથી. પણ કોઈ દિ' આપણે કાંઈ કહ્યું નથી કે, આ કરો કે પુસ્તક બનાવો કે મકાન બનાવો - દેરાસર કરો. અહીં તો તત્ત્વનો ઉપદેશ (છે) ! સાંભળવો હોય એ સાંભળે અને કરવું હોય એ કરો !! અહીં કોઈને કહેવાનું નથી કે, અહીં પાંચ હજાર દે ને દસ હજાર દે ! એ વાત કોઈ દિ' ન મળે અહીં ! એ બહારની ક્રિયા તો બનવાની હોય એમ બને. અહીં તો આત્માની વાત કરવાની છે ! 'રામજીભાઈ' ૯૭ વર્ષની ઉંમરના મોટા વકીલ હતા. ૩૫ વર્ષ પહેલા પાંચ કલાક જતા કોર્ટમાં અને બસ્સો રૂપિયા લેતા. ૩૫ વર્ષ પહેલા ! એ પણ અત્યારે નિવૃત્તિ લઈને ત્યાં જ રહે છે સાંભળવા. ત્યારે આ બધી વાતું ચાલતી અને ચાલે છે.

(અહીંયા કહે છે), (તું સત્‌ની) ઊંડી...ઊંડી.... જિજ્ઞાસા કર '**....જેથી તારો પ્રયત્ન બરાબર ચાલશે; તારી મતિ સરળ અને સવળી થઈ....**' આ...હા..હા..! પ્રભુ ! તારી મતિ સરળ અને સવળી કરી, વક્ર વિકાર અને અવળી છોડી દઈ (એમ કહે છે). આ...હા..હા..! '**(તારી મતિ) સરળ અને સવળી થઈ આત્મામાં પરિણમી જશે.**' (અર્થાત્‌) જો આત્માને રાગથી

ભિન્ન કરી સરળ અને સીધી દશાથી જઈશ તો આત્મા તને મળી જશે. આત્મા પરિણમી જશે આનંદપણે. આ..હા..હા..! છે ?

'સત્‌ના સંસ્કાર ઊંડા નાખ્યા હશે....' (અર્થાત્) સત્ ચિદાનંદ પ્રભુ ! સર્વજ્ઞ જિનેશ્વર પરમેશ્વરે કહ્યો તે ! એ વિના બીજા કોઈએ કહ્યો એ (નહિ). પરમેશ્વર ત્રણ લોકનો નાથ અરિહંતદેવ બિરાજે છે, એમણે કહ્યો એવો આત્મા, એના જો સંસ્કાર નાખ્યાં હશે, આ..હા..હા..! **'સત્‌ના સંસ્કાર ઊંડા નાખ્યા હશે તો છેવટે બીજી ગતિમાં....'** (એટલે કે) છેવટે આ ભવમાં ન થાય સમકિત તો બીજા ભવમાં પણ સંસ્કાર જઈને બીજા ભવમાં પામશે. આહા..હા..! 'લક્ષ્મીચંદભાઈ'! આહા..હા..!

આ ધૂળની વાતું તો ક્યાંય રહી ગઈ ! પણ અંદર પુણ્યના પરિણામના પણ જો સંસ્કાર રહી ગયા (તો) રખડી મરીશ ચાર ગતિમાં ! ચોરાશીના અવતારમાં ! પણ આ બીજી ગતિમાં પણ સત્ પ્રગટશે જો સંસ્કાર 'પુણ્ય-પાપથી (હું) જુદો છું' - એવા સંસ્કાર નાખ્યા હશે.

જેમ કોરા શકોરુ કોરુ હોય, એમાં પહેલાં પાણી નાખે તો એ પીશે ? જાય અંદર ?ચૂસી જાય. પણ ભરાઈ જાય પછી પાણી ઉપર આવી જાય. એમ (આ) સંસ્કાર નાખતાં-નાખતાં.... આહા..હા..! પહેલાં અંદરમાં સંસ્કાર નાખતાં ઉપર ઉપર રહેશે. પછી સંસ્કાર નાખતાં અંદર તળિયામાં જાશે ! આત્મા આનંદનો નાથ છે કે નહિ તેનું સમ્યગ્દર્શનમાં ભાન થઈ જશે. પણ જો એના તરફનો પ્રયત્ન અને પુરુષાર્થ કર તો ! બહારના પુરુષાર્થ કરી કરીને અનંત કાળથી મરી ગયો ! આહા..હા...!

સ્વર્ગના ભવ દેવના અનંતા કર્યાં છે. મનુષ્યના અનંતા ભવ કર્યાં. એનાથી અસંખ્યગુણા નારકીના અનંતા કર્યાં. એથી અસંખ્યગુણા અનંતા દેવના કર્યાં. એથી અનંતગુણા અનંતા નિગોદના - લસણ ને ડુંગળીના કર્યાં. આહા....! પણ ક્યાંય એણે આત્માનો વિચાર કર્યો નહોતો, બાપુ ! આહા..હા..! આવા ભવ કર્યાં છે, પ્રભુ તે ! કારણ કે અત્યાર સુધી ભવ વિના રહ્યો નથી. જો ભવ વિના રહ્યો હોય તો, શેકેલો ચણો જેમ ઊગે નહિ, કાચો ચણો હોય તો તુરાશ આપે અને ઊગે, પણ ચણો શેક્યો હોય તો તુરાશ છૂટી જાય, મીઠાશ આપે અને ઊગે નહિ, એમ અજ્ઞાનમાં દુઃખ થાય અને જન્મ-મરણ થાય, અને જ્ઞાનમાં સુખ થાય અને જન્મ-મરણ મટે. આહા..હા..! અરેરે...! આવી વાતું, પ્રભુ ! વાતું તો તારા ઘરની છે, નાથ ! પણ તને રુચવી જોઈએ. બહારની પ્રવૃત્તિનાં બધાં થોકડાં તો હાલે છે જગતમાં.

(અહીંયા કહે છે) **'...બીજી ગતિમાં પણ સત્ પ્રગટશે. માટે સત્‌ના ઊંડા સંસ્કાર રેડ.'** (અર્થાત્) અંદરમાં પુણ્ય-પાપથી રહિત (આત્મા છે) તેના સંસ્કાર નાખ ! તો આગળ ભવમાં - ઓલા ભવમાં પણ તને સમકિત થશે અને ભવનો અંત આવશે. (વિશેષ કહેશે....)

(શ્રોતા :– પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

L L L